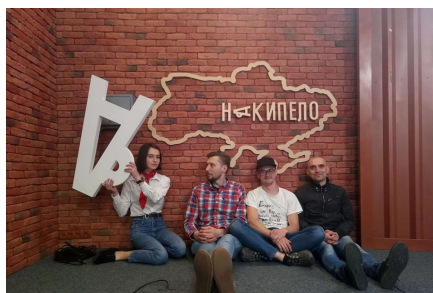

«Краща Миколаївська книга-2018»: хто одержав перемогу? – с. 7

Мультифункціональний журналіст у сучасному медіапросторі – с. 5

Ключові події травневого Миколаєва – с. 4

№ 5 May '18 (168)

VAGANT

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

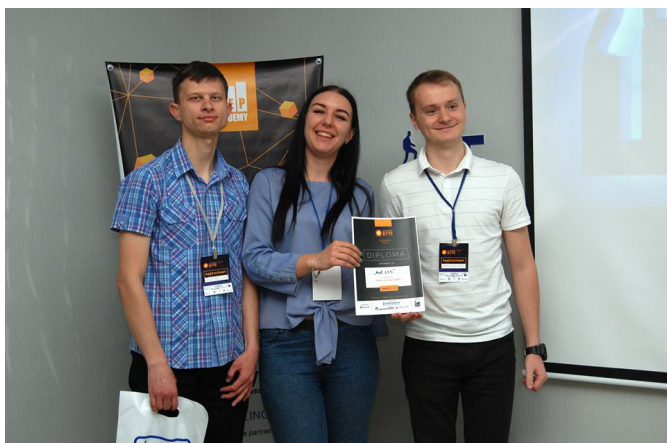
Студенти Південного Гарварду – найкращі стартап-розробники міста

28 квітня у Миколаєві відбувся регіональний етап Міжнародного чемпіонату комп'ютерних талантів «Golden Byte». Це конкурс для молодих, прогресивних людей, які прагнуть проявити себе та реалізувати свою ідею у сфері ІТ-технологій, дизайну і комунікації.

Наші студенти теж вирішили взяти участь у заході і досягли неймовірних результатів. Так, у номінації «Startup Challenge» 1 місце посіла команда ЧНУ ім. Петра Могили з проектом «Tringl». Керівник проекту – старший викладач Іван Бурлаченко. Тепер команда представлятиме свій проект у Києві на наступному етапі змагання.

Цікаво, що друге місце посіла команда «MedLED», теж наша. До складу команди входять Дмитро Ремез та Павло Ткаченко. Керівник – старший викладач Олександр Беліков.

Вітаємо переможців та зичимо подальших успіхів та блискучих перемог!

У цьому номері читайте:**• Новини:**

Чорнобиль – ніколи знову.....	2
Студенти-медики підтримали людей похилого віку.....	2
У Могилянці дебютувала Ліга сміху.....	2
Студенти Південного Гарварду – найкращі стартап-розробники міста.....	3
Футболісти Могилянки – найкращі у області.....	3
У Південному Гарварді обрали кращого знавця корейської мови.....	3

• Новини Миколаєва:

Ключові події травневого Миколаєва.....	4
---	---

• Університетські бесіди:

Анатолій Чернозуб: «Аби навчальний процес наших студентів був на високому рівні, доводиться працювати цілодобово».....	4
--	---

• Цікаво про...:

Не такий страшний іспит, як про нього розповідають.....	5
---	---

• Медіасвіт:

Мультифункціональний журналіст у сучасному медіапросторі.....	5
---	---

• Історична екскурсія:

Миколаївські нетрі, або Що приховує найкримінальніший район міста.....	6
--	---

• Наші досягнення:

«Краща Миколаївська книга-2018»: хто одержав перемогу?.....	7
---	---

• Літературна сторінка:

Диво.....	8
-----------	---

• Фото місяця.....10**• Новини****Чорнобиль – ніколи знову**

У Чорноморському національному університеті імені Петра Могили вшанували пам'ять 32-ї річниці аварії на ЧАЕС. Так, 26 квітня у приміщенні Вченої ради відбулася Всеукраїнська конференція молодих учених, студентів та аспірантів на тему «Радіаційна та екологічна безпека: ризики, стандарти, управління».

Окрім цього, у музейній кімнаті університету було організовано виставку студентських робіт до Дня пам'яті Чорнобильської трагедії. Студенти презентували плакати на екологічну тематику, таким чином закликаючи берегти країну, аби ніколи більше не повторилося страшне екологічне лихо.

З нагоди вшанування пам'яті 32-ї річниці аварії на ЧАЕС 26 квітня 2018

року, у приміщенні Вченої ради було організовано проведення Всеукраїнської конференції молодих учених, студентів, аспірантів з міжнародною участю «Радіаційна та екологічна безпека: ризики, стандарти, управління», а також організовано виставку студентських робіт (плакатів) до дня Чорнобиля у музейній кімнаті ЧНУ імені Петра Могили.

Студенти-медики підтримали людей похилого віку

«Добро починається з кожного з нас». Цю фразу ми чули мільйон разів за своє життя, але чомусь від того більше добрих справ на світі не стало. А от для студентів-медиків ЧНУ ім. Петра Могили цей вираз є заклик до дії.

23 квітня вони відвідали будинок для людей похилого віку та влаштували концерт. Медики співали пісні та декламували вірші, розповідали про

цікаве життя справжнього студента, грали з людьми похилого віку у шахи та шашки. Коротше кажучи, підіймали настрій стареньким. Також наші студенти подарували їм книги, аби урізноманітнити дозвілля, та ще багато чого корисного.

Сподіваємося, така акція стане регулярною й продовжить дарувати людям посмішки та позитивні емоції.

У Могилянці дебютувала Ліга сміху

Уперше 27 квітня студенти університету грали не у звичайний КВК, а у Лігу сміху – гумористичний проект, який став популярним у всій Україні.

У змаганнях взяли участь 5 команд: «Кубик Рубика», «Светочка», «Нервы Марии», «Всегда вовремя» і «Не дуэт». Організувала захід студентка факультету соціології Юлія Борисенко. Гра проходила за правилами Всеукраїнської Ліги Сміху.

З п'яти команд троє суддів обирали собі одну, а дві команди змагались у «батлі-розминці». У боротьбі кожна команда показала себе з найкращої сторони, тому за рішенням суддів далі пройшли усі п'ять команд.

Чекаємо наступного етапу гри та вболіваємо за своїх фаворитів!

• **Новини**

ЧНУ ім. Петра Могили розширює кордони співпраці із Поморською академією в Слупську

До Чорноморського національного університету імені Петра Могили 3 травня завітав ректор Поморської академії Збігнев Осадовський (м. Слупськ, Польща).

Ректор Могилянки Леонід Клименко щиро подякував пану Збігневу за приїзд, наголосивши: «Співпраця між нашими навчальними закладами триває вже понад 5 років. Щорічно групи студентів нашого університету вирушають на стажування до Поморської академії і повертаються звідти з найкращими відгуками і спогадами».

Метою візиту було детальніше оз-

найомити могилянців з Академією, особливостями навчання та програмами польського вишу. У рамках перебування поважного гостя з Польщі окреслено також і перспективні на-

прямі подальшої співпраці, зокрема щодо обміну науково-педагогічними працівниками та студентами.

Під час презентацій ректор Поморської академії звернув увагу на програму «Подвійні дипломи», завдяки якій студенти матимуть можливість отримати одночасно дипломи двох вищих навчальних закладів.

Професор Збігнев Осадовський запевнив присутніх на зустрічі у тому, що студенти ЧНУ імені Петра Могили зможуть отримати якісну європейську освіту, а також познайомляться з історією і культурою Польщі.

Футболісти Могилянки – кращі в області!

Спортсмени нашого університету стали кращими у змаганнях з футболу XVI обласних Спортивних ігор серед студентів ВНЗ у Миколаєві! Футболісти ЧНУ імені Петра Могили переграли з розгромним рахунком команди провідних університетів: Миколаївський національний університет імені Василя Сухомлинського (3:0), Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова (6:3) та Миколаївський національний аграрний університет (3:0).

Склад команди ЧНУ імені Петра Могили: Тигран Баграмян, Олександр Козуб, Олександр Прохоренко, Віталій Мячин, Владислав Швець, Валерій Рогозінський, Валентин Кузнецов, Роман Мізернюк (капітан команди), Едуард Коломоець, Котов Владислав, Пасечник Василь, В'ячеслав Студенко, Юрій Дімітрієв, Сергій Паланіца, Вадим Демченко, Вадим Дмитроченко, Іван Морозов, Михайло Василенко.

Вітаємо з перемогою!

Всю інформацію надано Прес-центром ЧНУ ім. Петра Могили

У Південному Гарварді обрали кращого знавця корейської мови

10 травня в Чорноморському національному університеті ім. Петра Могили відбувся конкурс корейського мовлення серед студентів Седжонг Інституту. Програма заходу включала в себе розповіді учасників про корейські традиції та культуру, а також розважальну програму з танцями та проведенням лотереї, взяти участь в якій міг кожен охочий.

Організатором конкурсу виступив сам інститут Седжонг, який вже

третій рік поспіль проводить його серед своїх студентів. Конкурсанти боролися за звання «Кращого знавця корейської мови». Головний приз, який отримує переможець конкурсу – подорож в Корею. Цього року перше місце посіла Марія Бідніченко – студентка Миколаївського національного університету імені Василя Сухомлинського. Вже у вересні дівчина матиме можливість відвідати Південну Корею.

«Я взяла участь у заході з двох причин. По-перше, хотіла побороти страх виступу перед публікою. На конкурсі ти виступаєш не тільки перед друзями, а й перед зовсім незнайомими тобі людьми. По-друге, я вже майже п'ять років мрію побувати в Кореї. Я почала цікавитися Кореєю в 2013 році, саме тоді я перший раз подивилася історичну драму. Вона мене зачепила.

Після цього в мене з'явився інтерес до корейської історії, а через

деякий час до культури і музики. Я й не помітила, як полюбила цю країну. Думаю, зараз я вже не зможу без Кореї. Мені досі не віриться, що я здобула перемогу. Після того, як оголосили переможця, у мене просто був шок. Я тільки починаю усвідомлювати, що можу побачити країну своєї мрії. Радості немає меж!», – поділилася своїми враженнями переможниці конкурсу корейського мовлення Марія Бідніченко.

Олександра Бережна,
спеціальність
«Журналістика»

• Новини Миколаєва

Ключові події травневого Миколаєва

Нарешті вже прийшла весна. Сонце світить, душа радіє, скоро сесія... Добре-добре, про погане не будемо. Краще поговоримо про цікаві події, які відбулися в нашому місті у травні. Цікаво? Тоді поїхали!

Перший день місяця і вже одразу свято – **День праці**. Казали, що скасують його, але поки що це тільки слова, тому українці знову 3 дні відпочивали та їли смачний шашлик. От ми щаслива нація, думаю я, так багато релаксуємо, жоден народ так довго вдома не сидить. У Миколаєві цього року особливо не святкували, кожен якось собі окремо організовував дозвілля. А взагалі, може, то й добре, бо найкращий відпочинок – це відпочинок із сім'єю.

Як відомо, 8 травня – **День пам'яті та примирення**. У Центральній бібліотеці ім. М. Л. Кропивницького цього дня відбувся Кіновечір пам'яті. До перегляду пропонували два фільми: «Син Саула» та «Хлопчик у смугастій піжамі». Мені тішить те, що глядачі мали можливість переглянути такі сучасні фільми, а після перегляду ще й обговорити кінострічки, поділитися враженнями та думками. Хотілося б, аби таких заходів у Миколаєві було більше, бо вони круті та

атмосферні.

День перемоги наше місто відзначало урочисто. Зранку люди йшли Соборною із гвоздиками та символічними маками на грудях, аби покласти квіти й вшанувати пам'ять тих, хто загинув 73 роки тому у Другій світовій війні. Цікавим є те, що саме 9 травня вирішили скинути свій пух тополі. Та, незважаючи на задушливе повітря, жителі Миколаєва все одно прийшли на урочистості. Також цього дня у Каштановому сквері зашумів концерт від міського «культурного» управління. Особливо містян розчулив маленький хлопчик, який заспівав пісню про

ангела українською мовою.

Відзначу ще дві події: **Олімпійський день та День матері**. 12 квітня більше 500 миколаївців взяли участь у забігу в рамках Олімпійського дня. Бігли як професійні спортсмени, студенти, так і діти дошкільного та шкільного віку. Серед учасників був і Олександр Абраменко, Олімпійський чемпіон 2018, який встиг і участь у напівмарафоні взяти, і автографи шанувальникам роздати. Ну а ще на забігу вручили державні нагороди миколаївським спортсменам, яких відзначив Президент України Петро Порошенко.

На День матері містяни прийшли на вулицю Садову до Пам'ятного Хреста, який було встановлено до 200-річчя Різдва Христового. Спочатку відслужили молебень про здоров'я усіх жінок, а потім взяли за українські рушники і створили ланцюжок навколо Матері-України. Сподіваюся, ви теж привітали своїх матерів, бо вони у нас найкращі.

От такі-то справи в Миколаєві. Майже кожного дня відбувається щось цікаве та захопливе, варто лише зацікавитися цим. Бажаю вам, читачі, успішно скласти сесію і частіше гуляти вуличками нашого міста.

Наталія Засядько,
головний редактор,
спеціальність «Журналістика»

• Університетські бесіди

Анатолій Чернотуб: «Аби навчальний процес наших студентів був на високому рівні, доводиться працювати цілодобово»

Факультет фізичного виховання і спорту почав функціонувати у складі Чорноморського національного університету імені Петра Могили з 1 вересня 2016 року. Як бачимо, він є доволі «молодим» в нашому Південному Гарварді, проте вже має багато здобутків та досягнень на своєму рахунку. Детальніше розкаже декан факультету, доктор біологічних наук професор Андрій Анатолійович Чернотуб.

– **Андрію Анатолійовичу, якими досягненнями може похвалитись ваш факультет за три роки свого існування?**

– Наша специфіка дуже відрізняється від інших факультетів. Головне завдання – зробити так, щоб навчальний процес був максимально наближеним до практики. Якщо, наприклад, в перспективі наші студенти будуть працювати тренерами або займатись рекреацією, фізичною реабілітацією, то вони вже матимуть певну базу практичних вмінь, а не лише теоретичні знання, які також є досить важливими. У нас є домовленості з фітнес-клубами та оздоровчими центрами, де у наших студентів часто проходять пари. Також факультет фізичного виховання та спорту має власний фаховий журнал, який одночасно спеціалізується на біології, спорті та

медицині. Ми разом зі студентами плідно працюємо над його розвитком.

– **Чи підтримує вас в цьому університет?**

– Так, університет допомагає. Щорічно виділяються кошти на спеціальний індекс, без якого всі публікації просто не будуть індексовані, тому ректор йде нам на зустріч. Сума цієї допомоги близько 40 тис. гривень, а все інше робимо власними силами. Допомогають також автори публікацій.

– **А як щодо перспектив факультету? Можливо, плануєте якісь зміни у новому навчальному році?**

– Навіщо робити щось нове, якщо

• Університетські бесіди

необхідно довести до ладу старе? Хоча ні, воно також не старе, це також все нове, адже наш факультет існує лише три роки. У нас вже навчаються близько 500 студентів, а викладачів з науковими ступенями не менше, ніж на факультетах, які існують ще з дня заснування університету.

– Насамкінець, цікаво дізнатись про вас як особистість. Чим захоплюєтесь? Як відпочиваєте у вільний від роботи час?

– Працюю. В мене немає вільного від роботи часу, адже мені доводиться не просто підтримувати те, що вже є,

а й створювати дещо з нуля, тому що бази як такої ми не маємо. І не дивно, бо це не лише наша проблема, а й всієї країни. Ми робимо все можливе. Для того, аби навчальний процес наших студентів був на високому рівні, доводиться працювати цілодобово (сміється).

– Дякуємо за цікаву бесіду! Впевнені, що факультет буде й надалі успішно розвиватися.

Павлина Сегляник
спеціальність «Журналістика»

• Цікаво про...

Не такий страшний іспит, як про нього розповідають!

Кожна людина хоча б раз у житті зіштовхувалась зі стресовими ситуаціями. Найбільш стресовим періодом в житті студента є сесія. Саме це слово викликає паніку, страх та відчуття розгубленості. Але спосіб спокійно, без нервів скласти всі іспити та заліки існує. Ось декілька порад для тих, у кого вже починають тремтіти коліна.

Найперше, можна по-іншому поглянути на ситуацію. Сесія – це лише підсумок того, що студент вивчив за семестр. Такий собі зріз знань, які мали накопичитися в голові після лекцій та семінарів. Якщо студент відвідував пари або його хоча б в обличчя знає викладач, то все не так вже й страшно. Бажані бали точно отримаєте.

Якщо студент був не надто активним протягом семестру, то найкращою порадою для нього буде налаштування на перемогу. Треба просто налаштувати себе на те, що все знаєш і можеш відповісти на будь-яке запитання. Впевнено йти до того, щоб отримати бажані бали. Проте варто пам'ятати, що впевненість – це, звичайно, дуже добре, але білети перед іспитом все ж переглянути не завадить.

Дуже важлива порада – не починайте готуватися до іспиту в останню ніч. Починайте шукати відповіді до білетів хоча б за декілька днів. Таким чином мозок не буде «перегріватися», страх та розгубленість зникнуть за відсутності стресового напруження, тому що не треба вивчити сто білетів

за одну ніч. За таким сценарієм отримати гарні бали може навіть найлінійніший студент.

Під час студіювання білетів ні в якому разі не треба «зубрити» матеріал. Мозок, коли не розуміє інформацію, якою його закидають, починає «хвилюватися», а згодом і з'являється стрес. Всю інформацію треба намагатися зрозуміти, розкласти по полицям, щоб краще орієнтуватися в матеріалі і впевнено відповідати на запитання в білеті.

Зараз буде, можливо, не найкоректніша порада, але пишіть шпори. Ні, не варто сподіватися, що під час іспиту вдасться їх дістати. Але сам процес їхнього написання сприяє кращому запам'ятовуванню інформації, адже в шпори завжди пишеться найголовніше.

Під час підготовки до іспиту відгородіть себе від зайвих подразників: музики, телевізора чи надокучливого сусіда. Підготовка вимагає повної концентрації.

На час підготовки до сесії звільніть свій раціон від кави та міцного чаю. Вони погано впливають на нервову систему, чим спричиняють стрес організму. Найкращими напоями є фруктові соки та вода.

І, якщо хтось скаже, що під час сесії кáva – це найкращий спосіб, щоб збадьоритися, то від дуже помиляється. Під час насиченої розумової активності, найкращим «енергетиком» для мозку та організму буде здоровий сон.

Також важливо правильно харчуватися. Треба збагатити свій раціон продуктами, що швидко та легко засвоюються, щоб не навантажувати зайвий раз організм.

Окрім цього, можна потішити себе шоколадкою. Шоколад сприяє розумовій активності, а цукор підвищує рівень глюкози в крові, яка необхідна для нормальної мозкової діяльності.

Тож, робимо висновки. Не треба все відкладати на останній день чи ніч. До сесії треба готуватися поступово, а не коли вона вже дихає за спиною. Почергова підготовка дозволить краще засвоїти матеріал, навіть якщо студент не був на жодній лекції. А ще вбереже організм від стресу, який може погано вплинути на все подальше його функціонування. Бережіть себе та пам'ятайте, що сесія – це не кінець життя. Хто в цьому світі без «хвостів»?

Анна Чулкова,
спеціальність «Журналістика»

• Медіасвіт

Мультифункціональний журналіст у сучасному медіапросторі

Як написати лонгрід, який будуть дочитувати до кінця? Що таке «кепшн» і як його створювати? Як журналісту можуть допомогти у роботі соціальні мережі? Секрети відкривали журналісти медіагрупи

«Накипело» учасникам тренінгу «Я – громадянський журналіст».

На захід, який відбувся 21-22 квітня у Харкові, з'їхали журналісти та громадські активісти з усієї України. Програма тренінгу була розбита на

блоки за спрямуванням та тематикою. Сучасний журналіст має бути універсальним: окрім написання текстів, він має вміти створювати медіаконтент і поширювати його на різних інформаційних платформах.

• Медіасвіт

У перший день тренінгу спікери говорили про правила текстотворення: інформаційний привід, формат, джерела інформації. Олена Лептуга поділилась власним досвідом та дала поради, які можуть бути корисними і для вас.

6 принципів побудови тексту:

1. Грамотність. Ніхто не буде сприймати вас серйозно, якщо ви нехтуєте граматику та орфографією.

2. Одне речення – одна думка. Не варто перенавантажувати текст та створювати лабіринти.

3. Точність – це ввічливість до читачів і повага до самого себе. Будьте уважними з фактами.

4. Будьте простішими. Потрібно максимально просто і чітко виражати думки, щоб бути впевненими у тому, що аудиторія зрозуміє вас.

5. Заголовок – усьому голова. Вдалий заголовок – 50% успіху матеріалу.

6. Будь стильним. Вмій цікаво подати інформацію, аби це не було нудно.

Обговорювали також практику фактчекінгу та джерела фейків разом із Віктором Пічугінін. Як висловився

сам спікер, ЗМІ брешуть із двох причин: або не перевірили інформацію, або тупі. Учасники тренінгу ознайомились із інтернет-ресурсами, які можуть допомогти їм у перевірці інформації. Серед них додаток Tineye.com, у якому можна простежити, чи публікували фото раніше, якщо так – знайти першоджерела. А через Fotoforensics.com – визначити, справжнє фото чи «фотошоп».

Другий день був присвячений створенню соціальних відео та роботі журналіста у соціальних мережах. Роман Даниленків розповів про кешпін-відео – короткі ролики із субтитрами, зазвичай на соціально-важливі теми. Переваги такого контенту полягають в оперативності їх підготовки та зручності перегляду (можна дивитися без звуку). Як же правильно зробити соціальне відео?

1. Одне відео – одна тема.
2. Одне просте речення на один слайд.
3. На кожний слайд відводити 4-5 секунд.
4. Уникати оціночних суджень: тільки факти.
5. Зрозуміла мова, чіткість думки.

Щоб привернути увагу до відеоролика, варто зачепити глядача з перших секунд. Це можна зробити, якщо розпочати з питання, активної дії, емоції. Для того, аби поширювати медіаконтент у соціальних мережах, варто знати особливості кожної з них. Із трендами і нововведеннями соцмереж учасників тренінгу ознайомив Віктор Пічугін. Яку роль для ЗМІ

відіграють соцмережі?

- Facebook – щоб набрати велику аудиторію;
- Twitter – щоб звернути увагу великих ЗМІ;
- Telegram – для найбільш пекерівних;
- Instagram – довіра і близькість із аудиторією.

Який контент найкраще «заходить»?

- Facebook – відео, стріми, фото;
- Twitter – оперативна інформація, відео, фото, тексти;
- Telegram – тексти, відео;
- Instagram – фото, відео;

Усі теми, обговорювані на тренінгу, не обходилися без практичних завдань. Так, усі учасники брали участь в інтерактивних конкурсах, працювали у групах, написали власний лонгвід та створили кешпін-відео на обрану тему. Два дні разом із командою медіагрупи «Накипело» видалися інформативними та продуктивними.

Юлія Спінчевська,
спеціальність «Журналістика»

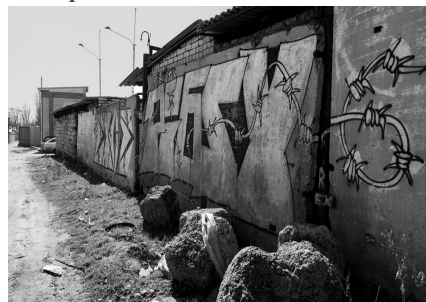
• Історична екскурсія

Миколаївські нетрі, або Що приховує найкримінальніший район міста

Якщо ви колись були на старому залізничному вокзалі, то, піднявшись навшпиньки і вдивившись поміж вагони, могли помітити нетиповий для Миколаєва пейзаж. Саме так ми й натрапили на маленькі хатинки, ніби причавлені гравітацією до землі, дахи, що вже давно поросли мохом, і купу вузеньких неасфальтованих провулків. Ми не змогли перебороти своєї цікавості і вирушили досліджувати, як виявилось пізніше, найкримінальніший район Миколаєва.

Щоб дістатися до цієї місцини, необхідно обійти вокзал, прошмигнути зграю безпритульних собак і перейти через кілька залізничних шляхів. Останнє треба робити надзвичайно обережно, адже ними і досі курсують поїзди! Невеликий перелаз у цегляній стіні відкриває завісу і показує те, що насправді ховалося під сірими пологими дахами. Це не гаражі для

зберігання вантажів і не вагончики для відпочинку персоналу вокзалу – це «звичайні» садиби, що більше схожі на індійські нетрі, ніж на українські подвір'я.

На другому за рахунком будинку, що зустрів нас тут печальним поглядом вікон, висить табличка «Залізничне селище». Як тільки не називали цю місцину: і Абіссинія, і Старий / Новий інвалідні хутори. Та, незважаючи на

зміну назв, одне лишається незмінним – недобра слава й відповідний вигляд.

За площею цей район відносно невеликий: приблизно два на два кілометри. Його територія тісно прилягає до залізничних колій старого вокзалу, іншу ж частину обрамляють вулиці Крилова, Індустріальна та Генерала Карпенка (мікрорайон Ліски).

Залізничне селище будували для ветеранів Чорноморського флоту, які зазнали серйозних поранень або здійснили подвиги під час Кримської війни 1853-1856 років. Однак у радянський період, починаючи з 20-х років, цей район охопив масовий «самобуд»: без будь-яких дозволів і планів переселенці, які приїхали з надією отримати роботу в сфері суднобудування, почали зводити маленькі хатинки з підручних матеріалів. І на сьогодні тут можна зустріти чимало будинків, стіни і стеля яких зроблені зі звичай-

• Історична екскурсія

ного шиферу. Обгороджують садиби тини зі старих напівпрогнилих дверей або іржавих залізних листів. Тут можна знайти і залізний паркан з колючим дротом, і графіті з його зображенням. Місцевих і «мимо проходящих» застерігають написи на стінах: «Не лізь під поїзд», «Обережно, під напругою».

На весь район лише кілька звичайних вулиць, якими можна проїхати автомобілем. Всі інші – вузькі провулки, які скоріше схожі на стежки в гірських каньйонах, бо ж підкладають подорожнім під ноги каміння і цілі валуни, а також змушують кубарем летіти вниз чи дряпатись нагору через

чималий нахил.

Ні господарства, ні городів за чагарниками не видно. Вони замінують господарям надійний захист від непроханих гостей. Над хатами скрючили віти дерева, які теж, схоже, не надто раді немісцевим. Самі ж господарі садиб не часто з'являються на вулицях, а якщо й виходять, то настільки заклопотані, що не звертають уваги на людину з фотоапаратом, об'єктив якого цілиться прямо на них. Але й тут знайшлися винятки. Троє чоловіків, що сиділи в дальньому краю дороги, все ж поцікавилися причиною нашого візиту: «Що ти тут снімаєш?!». На жаль, відповісти на їхнє питання не вдалося, так як ми раптово згадали, що ще не були в діаметрально протилежній частині селища.

Але і там життя наче застигло і не хоче оживати навіть під теплими променями. Скоріш за все, воно чекає вечора, коли домосіди зможуть відкласти важку роботу й відпочити, а їхні законнеслухняні сусіди дістати чергову пляшку алкоголю і затяг-

нутись тютюновим чи наркотичним димом. Після цього можуть тихенько подебоширити між собою, розбивши пару-трійку облич, можуть і вирушити на пошуки легкої здобичі, озброївшись шматком арматури, а іноді й з голими руками. Так, як в старі «добрі» часи, коли «гоп-стоп» було не жартом і не цитатою з пісні, а страшним і неспівладним навіть правоохоронцям явищем.

Такий Миколаїв. Вдень – заклопотаний і культурний, а вночі – злегка відлюдкуватий і небезпечний.

Оксана Орсач,
спеціальність «Журналістика»

• Наші досягнення

«Краща Миколаївська книга-2018»: хто одержав перемогу?

Думали, найкращі книги пишуть та видають у Львові, Києві чи Харкові? А от і ні, Миколаєву теж є чим похизуватися. У середу, 25 квітня, в Центральній міській бібліотеці імені М. Л. Кропивницького відбулося урочисте нагородження переможців XII обласного конкурсу «Краща Миколаївська книга».

Цього року за першість «змагалися» 55 книг місцевих авторів, виданих у восьми видавництвах міста. 29 членів журі, серед яких були кандидати та доктори наук, викладачі, керівники провідних закладів культури, фахівці з питань книгодрукування та дизайну, ретельно обирали найкращих, найталановитіших, тих, хто дійсно заслуговує на перемогу. Отож,

знайомтеся зі списком книг-переможців й бігом біжіть у бібліотеку читати!

«Краще історико-краєзнавче видання» – О. Ковальова, О. Шарафанов, О. Добровольський «Миколаївщина козацька», видавництво «Іліон».

«Кращий літературний дебют» – О. Пайкін «Неудобные зарисовки гибридной войны», видавництво «Іліон».

«Краще навчальне видання» – О. Тулузакова, О. Новікова, У. Штанденко «Українська як іноземна», видавництво ЧНУ ім. Петра Могили.

«Краще видання для дітей та юнацтва» – Т. Свірська «По-

дорож у Дивне, або Нова Казка», видавництво «Іліон».

«Краща поетична збірка» – В. Качурін «Екологія душі», видавець – В. Швець.

«Краще прозаїчне видання» – Л. Бондаренко «Вендета у форматі 3D», видавництво «Іліон».

Окрім нагородження, на глядачів чекав святковий концерт. Співаки й танцюристи запалювали сцену й дарували всім присутнім ще більше позитивних емоцій. Щиро вітаємо переможців й бажаємо в майбутньому отримати ще не одну нагороду за свою плідну творчу діяльність.

Наталія Засядько,
головний редактор,
спеціальність
«Журналістика»

Диво

(Продовження. Початок у №4 (167)) Після сильного удару Міркл хвилинку ще отямлювався. Все пліло перед очима та здавалося зовсім чужим. Малеча кліпав з надією розгледіти хоч щось, але це було марно. Завіса не спадала, аж поки різдвяничек не зрозумів, що то туман. В цю пору року їхня галявина ніколи не огорталася нічною імлою, тому це здавалося дивним. Жоден житель містечка не вибіг на шум, не підняв тривогу. Міркл навіть ладен був стояти перед всіма на площі та вислуховувати своє покарання від старійшини за розбитий годинник, але й той не приходив.

Різдвяничек піднявся з сиріої землі, обтрусив долоні та червоний комбінезончик. Перед ним височіли чудернацькі рослини, але єдине до чого вони відкривали шлях – темрява. Вона з дитинства не приваблювала Міркл, тому він обернувся назад. Височенні ліхтарі, кожен розміром з сонце, перехоплювали подих. Вони світили так яскраво, що на мить здалося: надворі день. Але то була ніч. Безпросвітна і довга для різдвяничка. Йому ніколи не доводилося бувати у справжньому місті, де живуть люди, де все в рази більше, ніби хтось за раз збільшив масштаб карти. Через десяток років малечі вперше б дозволили запрягти сані, а ще через десяток – відправитися з іншими прикрашати центральну міську ялину та дарувати дітям свято. Це мало б статися потім, але вийшло тут і зараз. Як Мірклу вдалося перенестися у людський світ, залишилося

для нього загадкою, хоча і відповіді на неї він не так вже й хотів знати, а ось що робити далі, це питання справді не давало спокою. Міркл опинився один у великому незнайомому місті.

На площі коло годинника виріс натовп. Здається, що навіть щоранку сюди приходять менше мешканців, аніж було зараз. Десятки різдвяничків, що живуть у будинках поблизу, роздавали гарячі напої та печиво тим, хто не встиг повечеряти, а інші, створивши півмісяць, намагалися глянути на наслідки катастрофи та виказати щось від себе.

– Знову це дитя розбещене бешкетує! А обіцяли, що свято пройде без пригод, – бубоніла одна різдвяночка.

– Та то ж. Годі з нас його витівок! – підхопила друга.

– Він же там один! Один! Ви розумієте? – крикнув хтось з натовпу.

– Так йому й треба, – почулося у відповідь.

– Тиша! – прогрімів голос старійшини. – Заспокойтеся. Ніякої паніки. Ми зараз же зберемо групу різдвяничків, що відправиться на пошуки Міркла, а зранку вирішимо проблему з годинником. Серед вас, різдвянички, знайдуться добровольці?

– Ми підемо, – заявив Кріс, проштотхуючись скрізь зборище. За ним йшли ще три парубки. Незважаючи на юний вік, вони вже п'ять Нових років провели у місті, тому знали його більше, ніж добре.

– Гаразд. Тоді розходимося, завтра

поговоримо, – завершив старійшина. – А ви, будь ласка, ходіть за мною, – звернувся він до добровольців.

Міркл так і стояв розгублений. Залишатися на місці було небезпечно, але йти кудись – ще небезпечніше. Малеча тупцював маленькими чоботями, оминаючи велику калюжу, що більше нагадувала озеро в лісі, та, зрештою, вийшов на світло. Кам'яна дорога, що обрамляла фонтан в центрі площі, одразу зацікавила Міркла. Спочатку він ступав з одного на інший, потім почав перестрибувати й так камінчик за камінчиком прямував по відомому тільки йому шляху. Різдвяничек не на диво захопився грою й не помітив, як на площу прямувала дитина з батьками.

Світало. Родина поверталася з довгої поїздки додому. Поїзд був раннім, тому сім'я о п'ятій вже направлялася додому. Сонні та втомлені батьки несли валізи, поки дитина бігала навкруги, вимальовуючи літаком у руці складні піруети. Літак пішов на зниження, аж раптом дівчинка спинилася.

– Мамо, дивись, тут якась іграшка!

– Не чіпай її, – відповіла жінка, але було запізно. Дівчинка вже простягнула руку до Міркла...

Чекайте на продовження в наступному випуску!

Наталія Савінова
спеціальність «Журналістика»

Поезія

Нить

Эй, тихо-тихо не бойся
Мы с тобой в одной лодке
Тело трясется, ну не смейся!
Хочу тебя крепко обнять сидя в парке.
Прошло мало времени
Пробелы были заполнены
Но все-таки возьми и мои огни
Будут гореть долго и больше чем ты
Тогда ладно, создали историю
Плакали, смеялись, обижались
Но этих воспоминаний на жизнь всю
Почему ты меня отпустил, мы сломались.
Ты не здесь и я не там
Мы важные планеты
Красная нить есть и нам
По силам распутать клубок – я и ты.

Дарія Демяник
спеціальність «Журналістика»

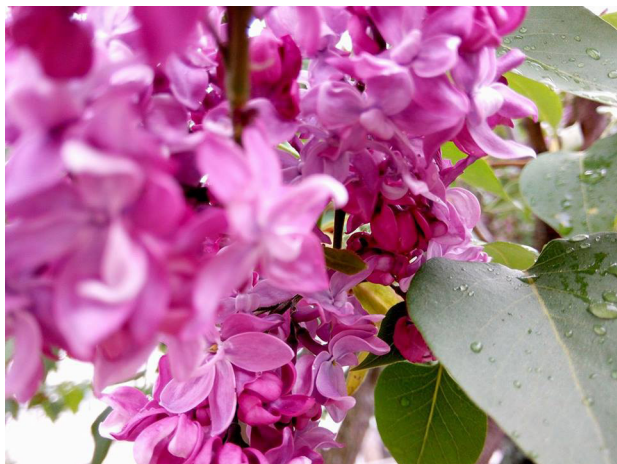
Художник

Пока ты тихо смотришь
Я взгляну из-под тишка
Ты вдохновляешь, слышишь?
Ты изгоняешь все виды мрака
Шарф укатился на твоих плечах
И явно раньше, чем понял ты
Замечаешь детали в их очах
рисуешь людей, улицы, цветы
Но кто тебя отблагодарит?
Не те девушки с шампанским,
ни кондуктор, который здесь царит
А только те, что ценят им
Забудь о нас, творец вселенной
Ценителей мало, поверь
И прежде открой глаза передо мной
Оставь сомнения, сейчас ты царь.

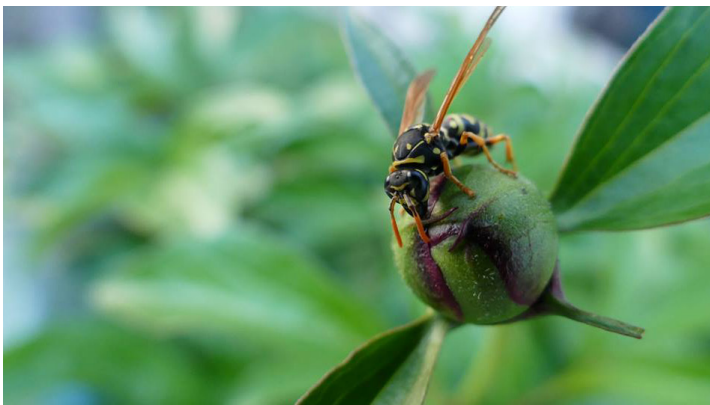
Дарія Демяник
спеціальність «Журналістика»

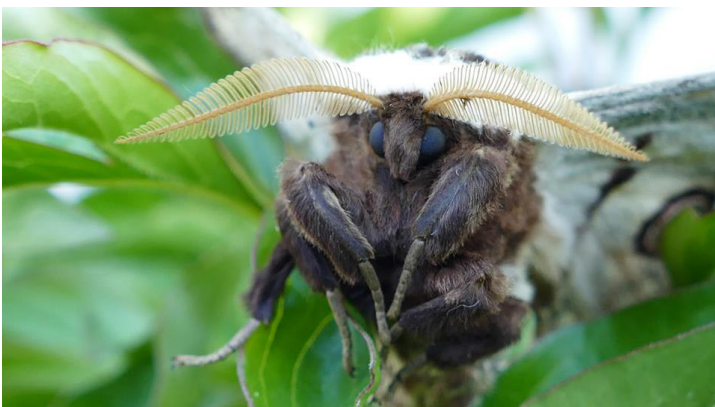
• Фото місяця

Наталія Савінова
спеціальність «Журналістика»

Оксана Орсач
спеціальність «Журналістика»

Оксана Орсач
спеціальність «Журналістика»

Юлія Спінчевська
спеціальність «Журналістика»

Газета «Вагант».

Погляд авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

E-mail: studvagant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша.

Свідцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Наталія Засядько.

Редакційна колегія: Олександра Бережна, Наталія Засядько,

Павлина Сегляник, Анна Чулкова, Юлія Спінчевська,

Оксана Орсач, Наталія Савінова, Дарія Дем'яник.

Дизайн і верстка: Анна Недвиженко.

Відповідальна за випуск: Юлія Шевчук.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуні), 3.

Наклад 1 000. екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 16.05.2018